

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 23/95

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna konanom 11. júla 1995 predbežne prerokoval návrh [REDACTED], bytom [REDACTED], vo veci súladu právnych predpisov a takto

r o z h o d o l :

1. Návrh [REDACTED] v časti navrhujúcej začatie konania o súlade zákona č. 139/1947 Zb. o rozdelení pozostalosti s poľnohospodárskymi podnikmi a o zamedzení drobenia poľnohospodárskej pôdy s 13 zákona Slovenskej národnej rady č. 293/1992 Zb. o úprave niektorých vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam o d m i e t o l , pretože nemá zákonom predpísané náležitosti.

2. Návrh [REDACTED] v časti navrhujúcej začatie konania o súlade zákona Slovenskej národnej rady č. 293/1992 Zb. o úprave niektorých vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam s Ústavou Slovenskej republiky o d m i e t o l , pretože ho podala neoprávnená osoba.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 3. mája 1995 doručený „návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov s Ústavou SR“. Jeho pisateľka v ňom požiadala, aby ústavný súd rozhodol, či zákon č. 139/1947 Zb. o rozdelení

pozostalosti s poľnohospodárskymi podnikmi a o zamedzení drobenia poľnohospodárskej pôdy je v súlade s § 13 zákona Slovenskej národnej rady č. 293/1992 Zb. o úprave niektorých vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam. V ďalšej časti svojho návrhu (petitu) žiadala, aby ústavný súd rozhodol, či zákon Slovenskej národnej rady č. 293/1992 Zb. je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky.

1. Podľa § 37 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, jednou z požiadaviek pre podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov je, že takýto návrh sa môže týkať iba rozporu právneho predpisu nižšej právnej sily s právnym predpisom vyššej právnej sily (čl. 125 ústavy). Teda v návrhu musia byť označené dva právne predpisy, vzájomný nesúlad ktorých sa namieta. V konkrétnom prípade táto požiadavka nemôže však byť splnená, pretože zákon č. 139/1947 Zb. nie je súčasťou právneho poriadku, vzhľadom na jeho úplné zrušenie (derogovanie) Občianskym zákonníkom č. 40/1964 Zb. Preto ani v prípade, ak by návrh podal niektorý zo subjektov vymenovaných v čl. 130 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, resp. v § 18 ods. 1 písm. a/ až e/ zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z., nemohol by byť z vyššie uvedeného dôvodu prijatý.

Túto skutočnosť kvalifikoval ústavný súd ako neexistenciu zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov.

2. Podľa čl. 130 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojitosti s § 18 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z., ústavný súd začne konanie (vrátane konania o súlade právnych predpisov), ak návrh podá niektorý zo subjektov vymenovaných v týchto ustanoveniach (písm. a/ až e/).

Iné právnické alebo fyzické osoby, ako sú v citovaných ustanoveniach vymenované, nie sú oprávnené podať ústavnému súdu návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov.

Po zistení, že návrh [REDACTED] nemá zákonom predpísané náležitosti a že ho podala neoprávnená osoba, Ústavný súd Slovenskej republiky ho o d m i e t o l podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júla 1995